

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/256/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

160/2012. (IV. 25.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2012. március 28-án előterjesztett **panaszát** a 2012. április 25-én – dr. Féja András testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

elutasítja és átteszi

az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv – a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Ügyészség – vezetőjéhez.

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre, ugyanakkor a beadvány alapján az annak elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv megállapítható.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos postai úton terjesztette elő panaszát, amelyben azt kifogásolta, hogy a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Ügyészségnek a Rendőrkapitányságon keresztül megküldött levelére a rendőrkapitány válaszolt, nem pedig az ügyészség.

2) A panaszbeadványhoz a panaszos csatolta a rendőrkapitánynak címzett, 2012. február 2-án kelt levelét. Abban leírta, hogy 2012. január 15-én 12 óra 5 perc és 12 óra 15 perc között bejelentést akart tenni a BRFK [...] kerületi Rendőrkapitányságon ismeretlen személy ellen azért, mert előző nap, 2012. január 14-én 22 óra 12 és 55 perc között egymás után hat ismeretlen hívást kapott, valamint egy SMS-t. Mivel a panaszos gyanúsítgatottként találta a

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

telefonhívásokat, felhívta a belföldi tudakozót, ahol azonban a kérdéses magyarországi mobilszámról nem tudtak információt szolgáltatni.

Ezt követően a panaszos egy külföldi telefonszámról kapott hívásokat, amelyek kapcsán a nemzetközi tudakozónál próbált informálódni. Ott annyit közöltek vele, hogy a szám az előhívó alapján romániai hívószám, de egy karakterrel hosszabb, mint az ottani telefonszámok. Pár perccel később a panaszost újra egy külföldi, a nemzetközi tudakozó szerint amerikai vagy kanadai számról hívták, ami pedig az ott használatos telefonszámoknál eggyel kevesebb karakterből állt.

A panaszos levelében leírta a kapott SMS szövegét is, amely a következő volt: „Itt vagyok a terminal 4-nél, piros Ford Focus. Számom [...]. Akos.” Az üzenetet küldő személy hívását a panaszos nem vette fel, mivel korábban fogadott már ugyanarról a számról hívást, és egy ismeretlen személy csupán annyit közölt vele, hogy a terminal 4-nél vár, és kérte, hogy oda menjen. A panaszos a hívónak azt válaszolta, nem ismerik egymást, majd letette a telefont. Ezek az események ismétlődtek meg január 14-én, és ezután döntött úgy a panaszos, hogy felveszi a kapcsolatot az illetékes rendőrkapitánysággal. A kapitányság számát tárcsázva az ügyeletet kapcsolták neki. Az ügyeletes meghallgatta a panaszost, majd megkérte, hogy tegyen bejelentést a rendőrkapitányságon. Ezért jelent meg a panaszos 2012. január 15-én a rendőrkapitányság épületében, vagyis hogy bejelentést tegyen. Az ügyeletes azonban kint a folyosón közölte vele, hogy nem vesz fel az esetről jegyzőkönyvet.

A beadványban a panaszos rögzíti, hogy a történetek miatt feljelentéssel kíván élni az ügyeletes ellen.

3) A panaszos fent ismertetett, 2012. február 2-án kelt levelére a BRFK [...] kerületi Rendőrkapitányság vezetője 2012. március 5-én kelt levelében válaszolt.

A kapitányságvezető előadta, hogy a panaszos beadványában foglalt kérdések tisztázása érdekében 2012. február 21-én vizsgálatot rendelt el, amelyet az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: Eu. tv.) rendelkezései alapján folytattak le.

A vizsgálat során a panaszos azon kifogása kapcsán, miszerint nem tudott feljelentést tenni, mert a főügyeletes a folyosón közölte vele, hogy nem vesz fel jegyzőkönyvet, megállapítást nyert, hogy a főügyeletes megadta a panaszosnak a szükséges felvilágosítást, továbbá mivel szakmai szempontból úgy ítélte meg, hogy a panaszos előadása alapján nem állapítható meg bűncselekmény gyanúja, a bejelentés rögzítéséhez türelmet kért, a panaszos azonban a kapitányság épületéből távozott.

A válaszlevél azt is rögzíti, hogy a kapitányság Bűnügyi Alosztálya munkatársának a panaszos úgy nyilatkozott, hogy a bejelentésben említett telefonhívások nem ismétlődtek meg, az azóta eltelt időben a panaszost külföldi számról nem keresték, ezért feltételezhető, hogy a korábbi hívások téves kapcsolás eredményei voltak.

Mindezek alapján a kapitányságvezető a főügyeletes eljárása kapcsán nem tárt fel jogszerűtlenséget.

4) A panaszos a kapitányságvezető válaszlevelének kézhezvételét követően, 2012. március 13-án kelt levelében az ügyészséghez fordult, és a kapitányságvezetőnek írt levél tartalmának idézését követően előadta az ügygel kapcsolatos kifogásait.

Leírta, hogy a kapitányságvezető válaszlevele a valósággal ellentétes állításokat tartalmaz. Azt követően ugyanis, hogy a panaszos előadta a főügyeletnek a sérelmeit, utóbbi kijelentette, hogy nem veszi fel a feljelentést, és szó nélkül visszament az irodájába. A panaszos erre azzal reagált, hogy tudomása szerint a gazdasági jog is előírja, hogy ha valakinek panasza van egy céget illetően, arról jegyzőkönyvet kell felvenni, de a főügyelet erre azt válaszolta, hogy nem tanult jogot. Arról tehát, hogy a főügyelet a panaszos türelmét kérte volna, szó sem volt, ezért miután az ügyelet az irodájába ment, a panaszos is távozott a kapitányság épületéből. Utal a panaszos arra is, hogy a beszélgetés ideje alatt civil ruhás rendőrök tartózkodtak a közelükben, akik hallották a köztük zajlott párbeszédet.

A panaszos a fentiek alapján – mivel tehát a kapitányságvezető levelében foglaltak nem felelnek meg a valóságnak – kérte az ügyészségtől a történetek felülvizsgálatát.

5) A panaszos ezt követően, 2012. március 22-én újabb levelet kapott a BRFK [...] kerületi Rendőrkapitányság vezetőjétől, aki arról tájékoztatta, hogy 2012. március 13-án előterjesztett beadványa a korábbi beadványától eltérő, újabb releváns információkat nem tartalmaz, a 2012. március 5-én kelt válaszlevelben foglaltakon túl további felvilágosítással az ügyben nem tud szolgálni. Erre figyelemmel – az Eu. tv. 142. § (6) bekezdésében rögzített rendelkezés alapján – a panaszos beadványát érdemi intézkedés nélkül irattárba helyezték.

II.

A Testület a panaszos előadása alapján azt értékelte, hogy a hatáskörére irányadó rendelkezések értelmében vizsgálhatja-e azon sérelmét, miszerint a rendőrkapitányság útján az ügyészségnek megküldött levelére a kapitányságvezető válaszolt.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

Ezen rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomagjarmű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, löfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Jelen esetben a panaszos azt kifogásolta, hogy az ügyészség helyett levelére a rendőrkapitányság vezetőjétől kapott választ. A Testület ugyanakkor a kérdés megítélése kapcsán jelentőséget tulajdonított annak, hogy a panaszos azért fordult levélben az ügyészséghez, mert nem értett egyet a kapitányságvezető azon válaszlevelével, amelynek előzménye a panaszos bejelentése volt arról, hogy a rendőrségen a főügyeletes nem volt hajlandó rögzíteni a feljelentését.

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 172. §-a rendelkezik a feljelentés felvételéről. Az (1) bekezdés szerint „a feljelentést rendszerint az ügyésznél vagy a nyomozó hatóságnál kell írásban vagy szóban megtenni”, a hatóságnak a szóban tett feljelentést jegyzőkönyvbe kell foglalni, továbbá a feljelentést nyomban nyilvántartásba kell venni. Egyértelmű tehát a büntetőeljárásról szóló törvény azon követelménye, amely megkívánja a nyomozó hatóság közreműködését a feljelentés megtételénél. Mivel a Be. 36. §-ának (1) bekezdése értelmében az általános nyomozó hatóság a rendőrség, a feljelentés felvételére elsősorban ezen szerv köteles. Ezen kötelezettség elmulasztása esetére továbbá a Be. 196. §-a biztosít jogorvoslati lehetőséget. Eszerint akinek jogait vagy érdekeit az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedésének elmulasztása közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

Mindezen rendelkezések értelmében a Testület megítélése szerint a panaszos 2012. február 2-án kelt levelét, amelyben a panaszos azt kifogásolta, hogy feljelentését a kapitányságon 2012. január 15-én nem rögzítették, a Be. 196. §-a értelmében vett panasznak kellett volna tekinteni, és azt a kapitányságvezető ilyen minőségben lett volna köteles vizsgálni. Nem erre került sor ugyanakkor, hiszen a panaszos beadványára a rendőrkapitányság vezetője 2012. március 5-én kelt, és az Eu. tv. rendelkezései alapján írt levelében válaszolt. A panaszos ezt a választ nem fogadta el, és 2012. március 13-án egy újabb levélben ez ellen kívánt az ügyészségnél jogorvoslattal élni. Mivel azonban az Eu. tv. értelmében küldött válaszlevéllel szemben a vonatkozó rendelkezések alapján nem vehető igénybe jogorvoslat, a kapitányságvezető – akin keresztül a levelet a panaszos küldte – a beadványt érdemi ügyintézés nélkül irattárba helyezte.

A Testület úgy ítélte meg, hogy a panaszos második, 2012. március 13-án írt levele a fentiek értelmében a rendőrkapitányság vezetője által megvalósított azon mulasztással szembeni panasznak tekinthető, hogy a panaszos 2012. február 2-án kelt levelét nem a feljelentés elutasítására vonatkozó panaszként kezelte. Ezen levél kezelésekor ezért a kapitányságvezető akkor járt volna el helyesen, ha követi a Be. 195. §-ának (4) bekezdésében foglaltakat. Az utalt törvényhely szerint „ha a határozatot hozó a panasznak három napon belül nem ad helyt, köteles azt haladéktalanul felterjeszteni az elbírálásra jogosulthoz. Az ügyész határozata elleni panaszt a felettes ügyész, a nyomozó hatóság határozata elleni panaszt az ügyész a hozzá érkezésétől számított tizenöt, megszüntető határozat esetén harminc napon belül határozattal bírálja el.”

A Testület mindezek alapján arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos kifogásainak a vizsgálatára nem rendelkezik hatáskörrel, hiszen azok nem az Rtv., hanem a Be. rendelkezéseinek a megsértéséből fakadnak.

Mivel tehát a kérdéses panasz vonatkozásában a speciális büntetőeljárási szabályok biztosítanak sajátlagos jogorvoslati lehetőséget, a Testületnek – a fenti okfejtés alapján – a panaszt nem állt módjában elbírálni.

Mivel ugyanakkor a panasz elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv beazonosítható volt, a Testület a panasz elutasítása mellett annak áttételéről is döntött.

Budapest, 2012. április 25.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET